

ιδρυόμενον πανεπιστήμιον ἀποθῆ ὁρμητήριον ἐπιστημονικῆς προκοπῆς καὶ πάσης ἄλλης πνευματικῆς ὠφελείας.

Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο περιέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος μίαν μόνον σχολὴν, τὴν ἰατρικὴν, τῆς ὁποίας φαίνεται ὑπῆρχε καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη. Διότι κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ Χρόνου μεγάλῃ σπᾶνι ἰατρῶν ἐπικρατεῖ ἐν Σιθερίᾳ, ἔνθα μόλις ἀναλογεῖ 1 ἰατρός ἐπὶ 100,000 κατοίκων περιπόου.

— Τὸ διεθνὲς φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν συνέδριον θέλει συνέλθει ἐφέτις ἐν Βενετίᾳ ἀπὸ τῆς 15-22 Σεπτεμβρίου. Τὸ συνέδριον θὰ συνέρχεται ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Δογῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ θέλουσι δοθῇ δημοτελεῖς ἑορταί. Μεταξὺ τῶν θεμάτων, ἐφ' ὧν θέλουσι περιστραφεῖ αἱ συζητήσεις τοῦ συνεδρίου, εἶνε ἡ ἀφομοίωσις τῆς μεταφράσεως ἔργου τινὸς πρὸς τὴν ἀνατύπωσιν αὐτοῦ, ἡ ἀνάγκη τῆς προκλήσεως διπλωματικῶν ἐνεργειῶν ὅπως εὐρωπαϊκὰ τινὰ Κράτη πεισθῶσι νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὸν διεθνὴ φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν σύνδεσμον κτλ.

Εἰς πεντήκοντα καὶ πέντε ἀνῆλθον τὰ εἰς τὸν Φιλαδέλφειον παιητικὸν ἀγῶνα ἀποσταλέντα λυρικά ποιητικὰ ἔργα. Ἡ ἐκλογὴ τῶν κριτῶν ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, θεωρηθέντος ἀναγκαίου νὰ ἐκασφαλίσθῃ ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἀποδοχὴ τοῦ βάρους τῆς κρίσεως ὑπὸ τῶν ὀριστησόμενων πρὸς τοῦτο λογίων.

— Ἐν τῷ ἀνασκαπτομένῳ περιβόλῳ τοῦ Ζαππείου ἀνευρέθη προχθὲς ἀρχαῖος τάφος ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ἐντὸς δ' αὐτοῦ εὐρέθησαν τριάκοντα φύλλα τρίλοβα χρυσᾶ, εἰς μικρὸς δακτύλιος χρυσοῦς, εἰς λίθος βυσινόχροος μεγέθους φακῆς περιβεβλημένος χρυσῶ, ἐν κατόπτον τεινυόμενον ἀνευ λαβίδος, ἐν δοχείῳ χάλκινῳ, δεκαεὶ ἔλοι χάλκινοι, ἐν μικρότατον οἰνοχοῖδιον πήλινον μόνωτον καὶ δύο δακρυδόχοι πήλινον. Ἀπαντὰ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα παρεδόθησαν τῇ γενικῇ ἐφορᾷ τῶν ἀρχαιοτήτων.

— Προεκκλήθη διαγωνισμὸς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκ κληροδοτήματος πρὸς ἀποστολὴν ἐνὸς ὑποτρόφου εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς πληρεστέραν ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ γραφικῇ. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἀρχίσαι ἐν τῇ σχολῇ τῶν τεχνῶν τὴν 22 τοῦ μηνὸς τούτου καὶ διαρκέσει μέχρι τῆς 6 Ἰουλίου. Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τετράβυλον μετὰ καταλλήλου κηρωτοῦ ὑφάσματος (μουσαμῆ) ἔχοντος διαστάσεις ὕψους 0,90 καὶ πλάτους 1,10. Οἱ γινώσκοντες δ' ἐξ αὐτῶν ἡ ὁπωσδήποτε ἔχοντες ἐλαχίστας γνώσεις μιᾶς τῶν γλωσσῶν τῆς γαλλικῆς ἢ τῆς γερμανικῆς ἢ τῆς ἰταλικῆς ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως. Αἱ ὥραι τῆς ἐργασίας κατὰ τὸν διαγωνισμὸν ὀρισθῆσονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῇ κοινῇ συνεννοήσει τῆς μελλούσης νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαγωνισθησόμενων.

Οἱ μέχρι τοῦδε ὑποβαλόντες αἰτήσεις διὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον εἰσὶν τρεῖς οἱ κκ. Ο. Γιαθόπουλος Ε. Κοντιάδης καὶ Γ. Ροῦλός. Τὸ θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ ὀρισθῆσεται τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ.

— Ὁ ἐν Βερολίῳ δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου σπουδάζων τὴν ἀρχαιολογίαν κ. Κ. Δαμιράλης, ὑποβαλὼν εἰς τὴν αὐτῇ φιλοσοφικῇ Σχολῇ διατριβὴν περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ὑπὸ τῶν Ναξίων ἀπιερωθέντος τῷ ἐν Δῆλῳ ἱερῷ ἡρώδι τοῦ πρώτου βραβείου τοῦ ἀποδιδόμενου εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς σπουδαστάς.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΣ

Ἐφορμὴν λαθὼν ἐκ τοῦ ἐν τῇ «Ἑστία» δημοσιευθέντος ἄρθρου περὶ *Βαβυλωνίας* τοῦ κ. Χ. Ἀνδινίου ὁ πολυμαθὴς καὶ τὴν νοελληνικὴν πρᾶξιν τὴν ἡμέτερον συνεργάτην τὴν ἐπομένῃ ἐπιστολῇ, ἣν ὡς περιέχουσιν ἀγνώστους τέως πληροφορίας περὶ τοῦ συγγραφέως τῆς *Βαβυλωνίας*: εὐχαρίστας δημοσιεύομεν ἐνταῦθα.

Κύριε Χ. Ἄννιρε,

Ὁ Δημήτριος Βυζάντιος δὲν ὑπῆρξε μόνον κωμωδοποιὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς ζωγράφος ἀλλὰ καὶ διοικητικὸς ὑπάλ-

ληλος, ὡς ἐνεθυμήθη καὶ ἐξ ἐρευνῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐθεοαἰώθη.

Καὶ τῶνόντι, ὅτε κατὰ τῷ 1833 τὸ Κράτος διηρέθη εἰς Νομούς, ὁ Βυζάντιος ἐδιορίσθη γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Φωκίδος καὶ Λοκρίδος (Ἐφ. τῆς Κυβ. 1833 σελ. 148), μετὰ τὴν κατάργησιν δὲ τῶν νομαρχῶν, γραμματεὺς τῆς Διοικησεως Ἀργολίδος, ἔσχε δὲ συναδέλφους τοὺς διαπεψάντας ἐν τῇ διοικητικῇ ὑπηρεσίᾳ, κ. Σ. Εὐκλείδην καὶ τοὺς ἀποδιδόντας Ν. Μαρίνον, Γ. Ροντόπουλον καὶ ἄλλους.

Ἐκ τῆς Διοικησεως Ἀργολίδος ὁ Βυζάντιος μετετέθη εἰς τὴν τῆς Μεσσηνίας, τῷ 1838 δὲ κατὰ 76ριον ἐπαύθη τῇ αἰτήσεσι αὐτοῦ. Κατὰ τὸ διάταγμα ἐμῆλλε νὰ διορισθῇ εἰς ἄλλην κατὰλληλον ὑπηρεσίαν (Ἐφ. Κυβ. 1838 σελ. 194), πλὴν τοῦτο φαίνεται δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι τοῦ 1841. Ἡ μετὰ τὸ 1842 ἔρευνα ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἀποβαίνει λίαν δύσκολος, καθότι ἔκτοτε ἡ Ἐφημερίς αὕτη δὲν περιέχει πλέον τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων ὃν ἐδημοσίευσεν μέχρι τοῦ 1841.

Τελευτῶν σὰς παρατηρῶ, ὅτι ὁ Βυζάντιος ἔγραψε καὶ τὰς ὡσαύτως ὥραις εἰκόνας τῆς ἐν Ναυπλίῳ Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

12 Αὐγούστου 1888

*Ερρωσθε

Α. Γ. Δουρούτης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΥΛΛΟΓΗ Ρητορικῶν Ἑλληνικῶν

- Φραγκίσκου Σκούφου (1681)
- Ἀθανασίου τοῦ Παρίου: ἐξηγήσεις ρητορικῆς τέχνης τοῦ Ἑρμογένους τοῦ Ταρσαῖος (1799).
- Κωνσταντ. Οἰκονόμου (1813)
- Κωνστ. Βαρδαλάχου (1815)
- Νεοφύτου Βάμβου δικανικῇ 1813
- " " " " Ἐκδ. Γ' 1856.
- " " " " ῥητορικῇ ἀμβωνος 1851.
- Χ. Παμπούχου πελοποννησιακῇ καλλιλογίᾳ (1857).
- Βενιαμίν Ἰωαννίδου: Ῥητορεία τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἐκκλ. Πατέρων 1869.
- Ἐμμαν. Γαλάνη: Στοιχειώδης ρητορικῇ. 1876.

Ὅλαι ὁμοῦ δραχ. 98.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δοκίμιον τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας παρ' Ἑλλήνων φιλοσοφίας ὑπὸ Θεοδώρου Καραύσου. Ἐξεδόθη κατ' ἐντολὴν τοῦ συγγραφέως ὑπὸ Διονυσίου Λιναρδάτου. Ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Ἐν Ἀθήναις, 1888. 8ον, σελίδες 269. Τιμᾶται δρ. 5.

Ὡς κανόνα καὶ ὁδηγὸν ἐν τῇ ἐκπονήσει καὶ ἐπεξεργασίᾳ τῆς πραγματείας ταύτης ὁ συγγραφεὺς, ὅστις εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον διὰ τὰς σπουδαίας αὐτοῦ Πλατωνικὰς μελέτας, ἔλαβε πρὸ πάντων τὸ πᾶν τοῦ Γερμανοῦ Ε. Zeller «Ἡ φιλοσοφία τῶν Ἑλλήνων.» Τῇ μεθόδῳ δὲ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως ἐπόμενος διαίρει ἐν τῷ Δοκίμῳ αὐτοῦ τὴν διην φιλοσοφίαν τῶν Ἑλλήνων εἰς τρεῖς μεγάλας περιόδους: τὴν Προσωκρατικὴν, τὴν κατὰ Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ τὴν μετ' Ἀριστοτέλην φιλοσοφίαν, ὑποδιαίρων ἐκάστην τούτων συμμέτρως καὶ μεθοδικῶς ἐν τε τῇ ἐξιστορίᾳ ἐνὸς ἐκάστου τῶν φιλοσοφημάτων, μετὰ βιογραφικῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ εἰδήσεων, καὶ ἐν τῇ μεταβάσει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν εἰς τὸ ἕτερον. Ἐμπειρία καὶ θεωρία ἀκριβοῦς τῶν γεγονότων, ἐκθεσις καὶ συναρμογὴ αὐτῶν καὶ συνάφεια, εὐστοχος τῆς ἱστορικῆς ὕλης ἐκλογὴ, συνάμα δὲ καὶ ἐπεξεργασία αὐτῆς καὶ ὁργανικὴ ἀνάπτυξις, ἰδοῦ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὁ διττὸς σκοπὸς ὁ ἐπιδοκίμωτος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ πονήματος. Τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐπιδιώκει ἀληθῶς ὁ συγγραφεὺς τὴν ἱστορίαν τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος εἰς γλῶσσας μεμετρημένην καὶ οὕτως εὐληπτον, ὥστε τὸ